

Μητρ.Μάνης: “Μετάνοια, σημαίνει αλλάζω νοοτροπία”

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Μάνης](#)

Λόγος Σεβ. Μητροπολίτου Μάνης κ. Χρυσοστόμου για την Άγια και Μεγάλη Τεσσαρακοστή.

Εύρισκόμεθα στην έναρξη της πλέον κατανυκτικής περιόδου της Έκκλησίας μας που ονομάζεται Άγια και Μεγάλη Τεσσαρακοστή. Πρόκειται για την περίοδο που αρχίζει την Καθαρή Δευτέρα και περατούται τό Σάββατο του Λαζάρου.

Είναι μία περίοδος κατ' έξοχήν πνευματική που μᾶς προετοιμάζει για τό Ἅγιο Πάσχα. Κατά την Μεγ. Τεσσαρακοστή τά πάντα υπενθυμίζουν τό υπέρλαμπρο θαῦμα της δημιουργίας, τό φοβερό δράμα της πτώσεως τοῦ ἀνθρώπου, ἀλλά καί τήν θριαμβευτική λύση τοῦ δράματος ὑπό τοῦ ἐνανθρωπήσαντος Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ. Μέ ἀδρές καί ἐντόνως παραστατικές γραμμές ἀφήνουν οἱ θεοφόροι ἅγιοι Πατέρες καί οἱ ἱεροί ὑμνογράφοι νά διέλθουν πρό τῶν ὀφθαλμῶν μας ἐκτάκτου σπουδαιότητας ἱστορικά γεγονότα δεκάδων αἰώνων. Διά μέσον αὐτῶν, ἀφ' ἐνός μέν, φαίνεται ἡ εξαθλίωση τοῦ ἀνθρώπου ἀπό τήν αἰχμαλωσία στήν ἁμαρτία, ἀφ'

έτέρου δέ, διαλάμπει ή πάνσοφη πρόνοια τοῦ Θεοῦ, στήν ὁποία προπαρασκεύαζε τό ἔργον τῆς σωτηρίας μας.

Ἔτσι τήν περίοδο αὐτή, ἀκοῦμε στούς ναούς μας, τούς πλέον διδακτικούς καί ὠραίους ὕμνους, οἱ ὁποῖοι δονοῦν τίς ψυχές μας καί μᾶς ἀναβιβάζουν ὑψηλά. Εἰλικρινά, κατανύσσεται ή καρδιά μας καί χαλυβδώνεται ή ἀπόφασή μας νά ζήσουμε ζωή ἀληθοῦς μετάνοιας καί πραγματικῆς χριστιανικῆς βιοτῆς.

Ἡ Ἐκκλησία, λοιπόν, μᾶς παροτρύνει: “τό στάδιον τῶν ἀρετῶν ἡνέωκται· οἱ βουλόμενοι ἀθλῆσαι εἰσέλθετε”. Εἶναι μία πνευματική πρόσκληση, τώρα στήν ἀρχή τῆς Μεγ. Τεσσαρακοστῆς, γιά ἐντονότερο πνευματικό ἀγῶνα. Καί ὁ ἀγῶνας αὐτός διεξάγεται μέ τήν μετάνοια, τήν νηστεία, τήν προσευχή.

Ἀνέφερα τά τρία αὐτά ἀγωνίσματα. Ἄς τά προσέξουμε:

A) Μετάνοια, σημαίνει ἀλλάζω νοοτροπία. Ἀπό τήν κατάσταση τῆς ἁμαρτωλότητος, ἀγωνίζομαι νά συμφιλιωθῶ μέ τό Θεό, νά σταματήσω νά βαζίζω τόν δρόμο τῆς ἁσωτίας καί τοῦ κακοῦ καί μέ αὐτοέλεγχον καί ἐπίγνωση βαδίζω στό δρόμο τοῦ Θεοῦ καί μόνον. Ἐξομολογοῦμαι, μετανοῶ καί ζητῶ τό ἔλεος τοῦ Θεοῦ. Καί ὁ Πολυεύσπλαγχνος καί Φιλάνθρωπος Θεός βλέπει τήν μετάνοια μας, μᾶς συγχωρεῖ καί μᾶς χαρίζει πλούσια τήν Χάριν Του.

B) Νηστεία, σημαίνει ἀποφυγή ὠρισμένων τροφῶν πού ὀρίζει ή Ἐκκλησία ἀλλά καί ἀπομάκρυνση ἀπό τήν ἁμαρτία καί καταπολέμηση τῶν παθῶν μας. Ἡ Μεγ. Τεσσαρακοστή δέν εἶναι μόνο μία περίοδος αὐστηρεᾶς, πράγματι, νηστείας ἀπό φαγητά ἀλλά μία περίοδος ἄσκησης γιά τήν ἀπόκτηση ἀρετῶν. Εἶναι μία περίοδος γιά τήν καταπολέμηση τῶν πειρασμῶν πού μᾶς φέρνει ὁ διάβολος καί εἶναι συγχρόνως ἕνας καλός ἀγῶνας γιά σύνδεση μέ τόν Χριστό. Ἄς ἀγαπήσουμε, λοιπόν, τή νηστεία καί θά συγκεντρώσουμε πολύ πλοῦτο θείας ἀρετῆς.

Γ) Προσευχή, είναι ο διάλογος μέ τό Θεό. Εἶναι ἡ συνομιλία μας, ἡ εὐχαριστία καί ἡ ἰκεσία μας πρός τόν Δημιουργόν μας. Ὑπάρχει τί θαυμασιότερο ἀπό τό νά ἀξιῶνεται ὁ χοϊκός ἄνθρωπος νά ἀνοίγει τήν ψυχή του καί νά δοξολογεῖ καί νά ἰκετεύει τόν Κύριον τῶν ὅλων! Πρό πάντων, ἡ Μεγ. Τεσσαρακοστή, προσφέρεται ὡς καί ἐξοχήν περίοδος προσευχῆς. Μέ ὅλες τίς Ἱερές Ἀκολουθίες τούς Κατανυκτικούς Ἑσπερινούς, τά Ἀπόδειπνα, τούς Χαιρετισμούς, τόν Μέγα Κανόνα, τίς Προηγιασμένες Θεῖες Λειτουργίες. Μεγάλη βοήθεια μᾶς παρέχει ἡ Ἐκκλησία γιά περισσότερη προσευχή, περισσότερη ἐνατένιση καί ὄραση καί πρόγευση τῆς δόξας τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ. Πιό συγκεκριμένα τώρα τήν περίοδο αὕτη ἀξίζει νά λέμε τήν ὠραία καί τόσο πνευματική μικρή μέν, μεγάλη δέ, σέ οὐσιαστικό περιεχόμενο προσευχή.

Εἶναι ἡ προσευχή: «Κύριε καί Δέσποτα τῆς ζωῆς μου, πνεῦμα ἀργίας, περιεργίας, φιλαρχίας, καί ἀργολογίας μή μοι δῶς.

Πνεῦμα δέ σωφροσύνης, ταπεινοφροσύνης, ὑπομονῆς καί ἀγάπης χάρισαί μοι τῷ σῷ δούλῳ. Ναί, Κύριε Βασιλεῦ, δώρησαί μοι τοῦ ὁρᾶν τά ἐμά πταίσματα, καί μή κατακρίνειν τόν ἀδελφόν μου, ὅτι εὐλογητός εἶ εἰς τούς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν».

Ἡ Ἐκκλησία, λοιπόν, μᾶς καλεῖ νά εἰσέλθουμε μέ ἐνθουσιασμό, καί ἀποφασιστικότητα στό στίβο τῶν πνευματικῶν ἀγώνων. Ὄταν ἀγωνιστοῦμε, τότε μέ “καθαρά” τή στολή τῆς ψυχῆς θά πανηγυρίσουμε καί θα ἐορτάσουμε καί τήν ἐνδοξη Ἀνάσταση τοῦ Κυρίου μας, τοῦ Νικητοῦ τοῦ θανάτου καί Ἀρχηγοῦ τῆς ζωῆς.